

2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé 1

3 poslové Boží: nemoc, stáří a smrt nás upozorňují na lidskou pomíjivost.¹

Nemoc, vážná nemoc protrpěná na vlastním těle nebo u někoho blízkého nás vede k zamyšlení, k přehodnocení vlastních cílů, k uvědomění si, jakým Božím darem je zdraví. Nemoc je důležitým regulátorem k nasměrování cesty člověka do věčnosti, do nebeského království. Je upozorněním na omezenost lidských možností a pozemského štěstí.

Stáří je upozorněním na to, že pozemská budoucnost starého člověka se stává stále víc nejistou. Podle lékařů začíná fyzické stáří někdy kolem 65. roku. Po něm už určitě nelze plánovat na 20 let dopředu a i kdyby, další budoucnost je už opravdu hodně nejistá. Fyzické bytí po 80. roku věku většinou s sebou nese mnoho utrpení a stařecké bezmoci. Čím víc se vzdaluje onen věk 65, tím víc by si měl člověk uvědomovat, že je třeba být připraven na setkání s Bohem. Žít trvale v milosti posvěcující a všechny neduhy a trable stáří obětovat v trpělivosti jako pokání za své hříchy.

Smrt pak je branou do věčnosti. Ten kdo s ní počítá a je připraven klást počet ze svých skutků, nemusí se Božího soudu bát. Všechny jeho dobré skutky, jeho věrnost Bohu a Božímu zákonu se stávají jeho trvalým vlastnictvím, nemůže už odpadnout od víry ani spáchat smrtelný hřích, a tak přijít o věčnou spásu.

Proto, buďme všichni připraveni na setkání s Pánem, ať už je nám 20, 50 či 80 a víc, protože nevíme, kdy náš Pán přijde, aby nás mohl za to, co jsme v životě konali pro jeho slávu, odměnit. A také získáme v těchto dnech odpustky pro duše trpící v očistci, protože zkrácení jejich očišťovacích muk už nezáleží na nich, ale na nás. Určitě nám to vrátí, protože na věčnosti není nevděčnost.

1 – VIMUKTIMÁGRA je cesta k osvobození ze samsáry (řetězce znovuzrovnání); vyzývají k ní 3 poslové boží: nemoc, stáří, smrt./dle V. Miltner: Malá encyklopedie buddhismu (Práce 1997)/